

Sandvikens Bataljons årsrapport 1951

Valgene ble som vanlig avholdt på Sandvikens Skole. De fikk dette resultat:

Offiserer 1951.

Haldor Ingebrigtsen	Sjef
Henry Kårstad	1. kompanisjef
Kåre Olsvik	2. kompanisjef
Einar Walle	1. løytnant
Holger (Olsen) Vaksvik	2. løytnant
Rudolf Van.gsvik,	Fanebærer
Håkon Mikkelsen	1. faneoffiser
Jan'Andersen	2. faneoffiser
Gunnar Gundersen	3. faneoffiser
Tor Wilhelmsen	Tarmburmajor
Frank Eriksen	Adjutant
Bjørn Kvamme	1. troppsjef

En viktig ting hendte dette året med Haldor Ingebrigtsen som sjef-i Sandvikens Bataljon ble lørdagskorps. Selv forteller han, at det skjedde som en reaksjon på det store frafall av gutter det året. Der hadde vært snakk om å gå over til lørdag som øvelsesdag tidligere, men saken hadde aldri blitt tatt opp til seriøs behandling. Men så skjer det plutselig i 1951 uten mange dikkedarer, og grunnen var fullt ut forståelig. Sandviksfolket satt bedre i det økonomisk, de hadde fått. mer fritid, noe høyere lønninger og mange hadde fått seg hytter, eller tomter på landet som skulle opparbeides og de trengte sine gutter til arbeidet det kostet. Guttene kunne ikke godt være hjemme i helgene alene, og så ble det skulk fra korpset. Overgangen var derfor så absolutt fornuftig.

Det resulterte da også i en nesten 80% stigning i oppslutningen. Det varte da heller ikke lenge før andre søndagskorps kom etter, og det samme skjedde med disse, oppslutningen var stadig økende. Haldor Ingebrigtsen forteller, at første lørdagen ordningen trådte i kraft i Sandviken, og han sto og ventet på trikken for å kjøre hjem etter endt marsjering, ble han tilsnakket av en representant fra Dræggen, Nordnæs og Nygaards Bataljoner som spurte hvem som hadde gitt tillatelse til å marsjere om lørdagen. Han svarte som sant var, at ingen hadde gitt noen tillatelse og ingen var blitt spurt, men at oppslutningen om søndagskorpset var dårlig, og man hadde ikke noe valg. Men for ham og hans korps vedkommende, kunne de så gjerne marsjere om onsdagen eller en annen ukedag.

Det ble ikke noe mer snakk om saken, for det var ingen lov som sa at 3 korps hadde monopol på å marsjere om lørdager, mens resten av korpset i Bergen skulle marsjere på søndager. Korpset kunne nå mønstre 140 gutter med stort og smått og det deltok som vanlig i flaggtoget 17. mai. Korpset innøvete eksersis til fellesutmarsjen på Møhlenpris. Denne gikk for øvrig meget bra. Man arrangerte løps konkurranse i Munkebotn og var på tur til hytten.

Sandvikens Dag i Idrettslaget Sandvikens regi var også kommet i stand, og korpset var et velkomment innslag i arrangementet. Landturen gikk også sette året til Båtlaget Rans hytte i Hjeltefjorden. Været var usedvanlig pent dette året og landturen meget vellykket. Det var derfor trette, men vel fornøyde gutter som om aftenen ble hentet av M/B "Bragi" i Hjeltefjorden etter en vellykket dag med seiling, bading og soling. Defilering og avslutning foregikk på Sandvikstorget som vanlig. Der ble visstnok ikke utdelt Ørneorden dette året.

Som tidligere nevnt i denne historien, tok Sandviksguttenes forening i 1949 saken om den såkalte Barnehjemstomten opp til behandling idet foreningen forsto, at skulle denne tomten kunne bevares for barn, måtte det allerede på et tidlig tidspunkt tas kontakt med reguleringsmyndighetene i Bergen og tilkjennegi Sandviksbeboernes reaksjon på en eventuell utbygging av tomten med boligblokker. Det var tydelig at kommunen allerede haddeplaner i den retning. I fortsettelse av denne saken, og etter en del avispolemikk hvor særlig barneforkjemperen, John Skaaland var sterkt engasjert, innkalte Sandviksguttenes forening til allmannamøte på Sandvikens Skole høsten 1951. Vi gir her et referat fra møtet, som taler for seg selv. Det gjengis fra Bergens Tidende:

Lekeplass for barn, eller Boligbygg? Livlig debatt i Sandviken i går: Sandviksguttenes forening hadde i går innbudt til allmannamøte i gymnastikksalen på Sandvikens Skole for å klarlegge spørsmålet om nødvendigheten av og planene om en lekeplass for barn i området mellom Sandviksveien, A. Skramsvei og Søndre Allmenning, den såkalte Barnehjemstomten (populært kalt Banna). I sin innledning redegjorde formannen i Sandviksguttenes forening, Edmund Pedersen, for hvordan saken står i dag. Planen er med tiden å få reist et samfunnshus på tomten og møtets hensikt var å få byens myndigheter interessert i dette. Spørsmålet var om det var en sak som burde fremmes eller om den hørte fremtiden til. Det man i første rekke ville få klarlagt var imidlertid hvilke organisasjoner i Sandviken som var interessert i et samarbeid i denne saken, eventuelt i å danne et Sandvikens Barnevernlag for å ivareta barnas og ungdommens interesser.

En rekke organisasjoner i Sandviken var interessert, så som Menighetsrådet, Husmorforeninger og idrettslag, og det utviklet seg etterhånden til en hissig debatt. Til tross for at de forskjellige representanter var enige i sakens hovedtrekk, ble det ikke oppnådd enighet. Debattantene beskyldte hverandre gjensidig for å motarbeide de felles interesser, og ikke minst de forskjellige livssyn sto steilt mot hverandre. Det ble fremsatt en rekke forslag, men etter votering og kontravotering, ble møtet hevet uten at man var kommet til enighet på noe punkt. Vi kan kun legge til, at det ble virkelig et stormende møte. Ledelsen i Sandviksguttenes forening var forbauset over den reaksjon, spesielt medlemmer fra Menighetsrådet viste, og det gikk klart frem at de anså Sandviksguttenes forenings initiativ som en inngripen i Menighetens område.

Dette var så langt fra foreningens hensikt, men hvorfor Menigheten skulle ha større råderett over tomten enn andre organisasjoner i Sandviken var uforståelig. Det varte ikke mange dagene før pressen med dagbladet "Dagen" i spissen rykket ut med mer detaljerte planer fra Menighetsrådet. Det viste seg at dette hadde arbeidet med prosjektet både vel og lenge uten at andre var blitt informert. Tirsdag den 23/10-1951 rykket Bergens Tidende ut med en forsideartikkel hvor det heter: Forslag til stort Samfunnssentrum i Sandviken. Strid om hvordan arealet omkring Sandvikens Barnehjem best skal utnyttes. Menighetspleieforeningen foreslår daghjem, samfunnshus, turnhall, ungdomshjem og meget annet. Andre vil bare ha lekeplass og park.

Artikkelen var meget lang, men i korthet gikk den ut på følgende: Sandvikens Menighetspleieforening hadde kjøpt den gamle barnehjemsbygning og hadde fått utarbeidet et "morsomt" forslag for utnyttelse av arealet. Ingen vet ennå hva utgangen på saken blir, heter det, men Menighetspleieforeningens arkitekt hadde sendt inn forslag om reguleringsplan, som forutsetter et samfunnssentrum av ganske stort omfang som krever et større område enn det foreningen råder over". Dette var da grunnen til Menighetsrådets heftige reaksjon på innkallelsen til Sandviksguttenes forening til det før omtalte møte.

Reguleringen og fremføringen av Sjøgaten gikk sin gang også i 1951, og petit journalist, Ragnvald Jørgensen, i Bergens Tidende med initialene JØ innledet det året en artikkelserie med utmerkede tegninger av gamle hus som forsvinner.